

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: De Udtalelser, den højtærede Udenrigsminister fremsatte, synes mig at bære et vist gaadefuldt Præg i saadant Omfang, at det er nødvendigt at faa nærmere Forklaring. Den højtærede Udenrigsminister sagde, saa vidt jeg har forstaaet, dette, at hvis han havde Magt, som han havde Agt, saa vilde Delegationens Sammensætning blive en anden, og saa vilde der igennem blive opnaaet, at man kunde gaa mere aktivt frem under Forhandlingerne i Genève.

Saadan som Situationen har foreligget her i Diskussionen, maatte man nærmest antage, at Meningen dermed maatte være, at hvis den højtærede Udenrigsminister havde kunnet forhindre, at General Birke blev Venstres Repræsentant i Delegationen, vilde denne have faaet en saadan Karakter, at den kunde virke bedre, end det nu har været Tilfældet. Men jeg kan paa den anden Side vanskeligt tænke mig, at en Udenrigsminister har fremsat en saadan Udtalelse overfor et Medlem af sit Parti.

Jeg maa derfor antage, at der ligger en eller anden helt anden Mening i denne Udtalelse om Delegationens Sammensætning, og jeg beder derfor den højtærede Udenrigsminister om, efter at han har sagt disse Ord om Delegationens Sammensætning, at give Tinget klar og aaben Besked om, hvad det er, han i saa Henseende sigter til.

Den højtærede Udenrigsminister sagde dernæst, at hvis vi havde telegraferet hele den Tale hjem, som jeg havde tænkt mig kunde holdes dernede, vilde han have kunnet give Samtykke til, at denne Tale blev holdt. Ja, saa beklager jeg naturligvis, at vi ikke har ment at kunne sende saa langt et Telegram paa et saa sent Stadium som det daværende, men har ment os bundet gennem det Svar, der var kommet fra den højtærede Udenrigsminister.

Nu siger den højtærede Udenrigsminister, at denne Tale af Udenrigsminister Mowinckel, som vi havde omtalt, faldt sammen med Udenrigsministerens Tale det foregaaende Aar. Derfor var der ingen Modsetning mellem det Svar, han gav os, og den Bemyndigelse, vi havde udbedt os. Jeg tror dog, enhver vil forstaa, at i det Øjeblik vi telegraferer hjem: Billiger Udenrigsministeriet, at der af Delegationen fremsættes en Udtalelse i Overensstemmelse med Mowinckels Udtalelse — og det var Mowinckels Udtalelse ved denne Forsamling —, og derpaa faar Svaret: Ministeriet bemyndiger

Delegationen til at fremsætte en Udtalelse i Overensstemmelse med Dr. Moltenses, den danske Udenrigsministers, Tale det foregaaende Aar, saa maa dette føles som en Afstandtagen fra det Telegram, vi havde sendt. Saaledes blev det opfattet af Regeringspartiets Repræsentant, og ud derfra modsatte Regeringspartiets Repræsentant sig paa det bestemteste en Udtalelse af den Art, jeg havde anbefalet, og som svarede til Udenrigsminister Mowinckels Udtalelse.

Jeg maa maaske endnu have Lov til at tilføje, at den Forespørgsel, som jeg har rettet til den højtærede Regering om, hvorvidt og hvor hurtigt man vil fremme Ratifikation af Aftalen om Vaabenhandel, er saa vidt mig klart ikke blevet besvaret hverken af den højtærede Udenrigsminister eller den højtærede Forsvarsminister, og jeg vil derfor bede en af de to højtærede Ministre om at give mig Svar paa dette Spørgsmaal.

Endelig kan jeg maaske endnu fremhæve dette, at det Afsnit af den højtærede Udenrigsministers Tale, som han fremsatte her i Dag, var ganske vist det, der ikke tilfredstiller mig, og det, om hvilket jeg maa have Lov til at tilføje, at det var dette, General Birke tog som Udgangspunkt for sin Opfattelse, idet der deri laa en Afstandtagen fra den Beslutning, et tidligere Folketing havde taget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Efter at jeg den 25. Oktober fra denne Plads havde Lejlighed til skarpt at paatale de raå og gemene Mishandlinger, som fandt Sted ved 5te Dragonregiments Rekrutskoler i Randers af menige indkaldte, har jeg haft Lejlighed til ikke blot fra Partifæller, men ogsaa fra adskillige Venstremænd i denne Sal at modtage personlige Vidnesbyrd om, at man i høj Grad tilsluttede sig denne Kritik. Jeg kan nævne, at udenfor Salen har til Eksempel en Mand, som indtil 1924 var Venstres Folketingsmand, udtalt, at han allerede paa et tidligere Tidspunkt havde haft i Sinde at anklage disse Befalingsmænd, men at han, da hans egen Søn, som laa som Dragon i Randers, mindelig bad ham lade være, afstod derfra. Nu har ogsaa det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen saavel som det ærede Medlem Hr. Pinstrup fra denne Talerstol klart givet mig Tilslutning til den omtalte Kritik.

Den højtærede Forsvarsminister har jo ogsaa fejlet for sin Dør og skarpt paataalt det, der er foregaaet; men Anledningen til,